

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

34. de donis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

DE SEPTEM DONIS

Spiritus sancti.

DISTINCT. Trigesimæ quartæ

CAP. Primum.

*Dona Spiritus sancti sunt virtutes, nec
in patria sunt desitura.*

HAec septem dona virtutes esse, nec in futuro desitura Ambr. ostendit, ea se-^{li. 1. de}ptem fore virtutes dicens, & in ange-^{Spirit.}lis abundantissimè esse, sic: Ciuitas Dei, illa ^{san. ca.}Hierusalem cælestis, non meatu alicuius flu-^{10. 6.}uij terrestris abluitur, sed ex vitæ fontè pro-^{ult.}cedens Spiritus san. cuius nos breui satiamur haustu, in illis cælestibus spiritibus redūdantius videtur effluere, pleno feruens septē virtutum spiritaliū meatu. Has autē septē virtutes enumerat Esa. dicens, Spiritus sapiē-^{cap. 11.}tiæ & intellectus, Spir. cōsiliij & fortitudinis, Spir. scientiæ & pietatis, & Spir. timoris domini. Quauis autē dicatur Spir. vnus tamē est Dei Spir. suæ libertatis arbiter, omnia pro-^{1. co. 12.}authoritate voluntatis diuidens singulis.

CAP. 2. In Christo fuerunt illa septem dona.

IN Christo etiā hæc eadem fuisse Esa. ostēdit, dicens: Egre dietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascēdet, & requiescet super eum Spiritus timoris domini, Spir. sapientiæ, & c. His autē obuiare videtur

Obiectio.

lib. 4. oij. 24.
f. 264. b.

Pro. 1. quod Bed. de timore domini ait sup. Parab. scil. q̄ omnis timor cessabit in futuro. Si autem timor nec in futuro erit, ergo nec septē dona erunt. Ad quod dicimus, q̄ septem illa dona & in angelis modo sunt, & in animabus sanctis feliciter uiuentibus, & in nobis erūt in futuro, sed non oīa habebūt hos vsus siue hæc officia, quæ nunc habent. Verbi gratia, Timor filialis facit nunc timere ne offendamus quem diligimus, & ne separemur ab eo: facit etiam nos reuereri eundem: in futuro verò faciet non reuereri, quando non timebimus separari vel offendere. Quidam tamen sec. effectum, timorem in Christo & in angelis tantum esse contendunt.

Dilutio.

CAP. Tertium. Quadruplex est Timor.

Sciendum est quatuor esse timores, scil. mundanum siue humanum, seruilem, initialem, castum siue filialem vel amicabilem. Humanus timor est (vt ait Cassiod.) quando timemus pati pericula carnis, vel bona mundi perdere, propter quod delinquimus. Hic timor malus est, qui in primo gradu eū mundo deseritur, quē Dominus prohibet in Euāg. dicēs: Nolite timere eos qui occidunt corpus. Timor autē seruilis est (vt ait Aug. cū per timorē gehēnæ cōtinet se homo à peccato, qđ præsentia iudicis & pœnas metuit, & timore facit quicquid boni facit.

Quid timor mundanus.

257. a.

Bonus est ille timor & utilis, licet insufficientes,
 per quem fit paulatim consuetudo iustitiæ,
 & succedit initialis timor, quando incipit
 quod durum erat amari. Et sic incipit exclu-
 di seruilis timor à charitate, succedit deinde
 timor castus siue amicabilis, quo timem⁹ ne
 sponsus tardet, ne decidat, ne offendamus,
 ne eo careamus. August. quoque seruilis &
 castum timorem aperte discernit, epist. ad cap. 8.
 Rom. locum illum exponens, Non enim ac-
 cepistis Spiritum seruitutis iterum in timo-
 re: sed accepistis Spiritum adoptionis filiorū
 Dei, ita dicens: Duo hic timores insinuan-
 tur: vnus, qui est in perfecta charitate, scili-
 cet timor castus: alter, qui non est in chari-
 tate, scilicet seruilis. De iis timoribus latius
 disputat August. tract. 9. in 1. Iohan. can. cap.
 4. Nec potes melius explanare quid inter-
 sit inter istos duos timores, quàm si ponas aug. in
epi. ad
honor.
de gra.
no. 10.
cap. 11
epi. 11.
 duas mulieres vni matrimonio copulatas:
 quarū vnā constituas volentē facere adulte-
 rium, sed timet ne dānetur à marito, cui non
 grata est, sed onerosa mariti præsentia, tales
 sunt qui timēt diem iudicij. Fac alterā ama-
 re virum, & debere illi castos amplexus,
 nullo feruentem adulterij desiderio, semp̄-
 que viri optantem præsentiam. Illa timet, &
 ista timet. Timet illa, ne veniat maritus,
 eamque deprehendat adulterantem. Ista ve-
 rō timet, ne à viro quem intimè amat, dese-

quid timor
 castus.

Similiter

ratur. Pone hæc in animo, & inuenies quis sit timor castus, & quis seruilis, & qualiter differat. Præterea timorem initialem signifi- *quid timor*
 ficatum reperies, qui nec ex toto est serui- *initialis.*
 lis, nec ex toto castus, sed tanquam medius de utroque aliquid retinens. Iste timor est in inchoata charitate.

C A P. Quartum. In Christo non fuit
 timor mundanus, seruilis,
 vel initialis.

Quia timor mundanus malus est, & in primo gradu cū mūdo deseritur: Seruilis verò initialis in perfecta charitate non est. Nullus ergo istorum timorū fuit in Christo. Quis ergo fuit timor ille, quo pœnam timuit? Potest timor ille dici naturalis vel humanus, qui omnibus hominibus inest, quo horretur mors ac formidatur pœna. Et dicitur iste timor naturalis, non quia accesserit homini ex natura, secundum quod fuit prius instituta: sed quia ex corrupta natura per peccatum omnibus aduenit, cui corruptio inoleuit, tanquam esset naturalis, & est iste timor effectus peccati, vt supra dictum est.

*Timor naturalis
 humanus
 fol. 188. a. l. 10*

Timor. 1. 183. b.

C A P. Quintum. In Christo fuit
 timor castus.

DD iij

August. dicit timorem castum esse aeternum, sed non habebit omnem illum usum, quem modo habet. faciet enim tunc nos reuereri Deum, non timere separari vel carere. Fuit ergo & in Christo timor ille, sed iuxta usum illam, quem in futurum habebit in sanctis. Non enim timuit Christus separari, vel offendere Deum: sed Deum pra omnibus reueritus est.

DE DONIS IN SPECIALI.

DISTINCT. Trigesimae quintae

CAP. Primum.

Donum sapientiae & scientiae distinguuntur.

Post praemissa diligenter considerandum in quo differat sapientia a scientia. De hoc Aug. ita ait: Philosophi disputantes de sapientia, definierunt eam, dicentes: Sapientia est rerum diuinarum humanarumque scientia. Ego quoque utrarumque rerum cognitionem, id est diuinarum & humanarum & sapientiam & scientiam dici posse non nego. Verum iuxta distinctionem Apost. qua dixit, Alij datur sermo sapientiae, alij sermo scientiae. illa definitio diuidenda est, ut sermone diuinarum cognitio, sapientia proprie nuncupetur: humanarum vero, proprie nomen obtineat scientiae. Neque vero quicquid sciri ab homine potest in rebus humanis, ubi plurimum superua-

Sapientia
Scientia
In quibus differunt

lib. 14. de trii. cap. 1. 1. co. 12

Enchiridion c. 2. lib. 1. Tri.